

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložila studentka: Veronika Tesařová

Název práce: Vietnamská rodina v České republice: mezigenerační vztahy

Vedoucí práce: Lenka Jakoubková Budilová

1. CÍL PRÁCE (*uved'te, do jaké míry byl naplněn*):

Cílem práce bylo analyzovat některé oblasti rodinného života Vietnamců žijících v ČR, zejména mezigenerační vztahy, pojmenovávání dětí a výběr manželského partnera. Cíle práce dosaženo bylo, byť k jejímu provedení mám určité výhrady.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

K teoretické části práce mám řadu výhrad. Autorka se jednak příliš obšírně zabývá Vietnamem jako takovým, což podle mě nebylo nutné – například hovořit o počátku vietnamské civilizace od neolitu (str. 4) je skutečně nadbytečné, navíc je zjevné, že se zde autorka pouští na velmi tenký led. Závažnější výtkou je ovšem výběr použité literatury, která je často velmi nedůvěryhodná. Vydařenější partii tvoří zmapování vietnamské emigrace do ČR (resp. Československa). I zde se ale setkáme s esencionalizujícím pojetím „vietnamské komunity“ (např. str. 17-18), která se vymezuje vůči „nám“ (kdo to je? Češi? Evropané? Plzeňáci?). Za velmi nešťastnou (z mnoha důvodů) považuji kapitolu „Vietnamská kultura, náboženství a tradice“ (str. 21-31) – horší seznam kulturních stereotypů čerpaných z cestovatelských dojmů si lze jen stěží představit (a je třeba říci, že antropologie se tyto představy snaží většinou dekonstruovat, nikoli potvrzovat). Vzhledem k tomu, že autorka si jako cíl práce vytyčila sledovat tak subtilní fenomény jako jsou vztahy mezi generacemi mezi Vietnamci žijícími v ČR (resp. v jednom západočeském městě), považuji za poměrně nešťastné operovat s obecným pojmem „vietnamská kultura“ a vztahovat jej k informacím, které nám o Vietnamu poskytují (například) cestovatelské weby. Kapitola o antropologii a příbuzenství se pak blíží karikatuře, následující kapitola o vietnamské rodině pak jede v již zaběhnutých kolejkách kapitol předchozích.

Ve výzkumné části autorka uvádí, že provedla kvalitativní výzkum zaměřený na vztahy v rodinách, pojmenovávání a výběr manželského partnera. Je samozřejmě otázkou, do jaké

míry výsledky výzkumu založeného na 12 rozhovorech s lidmi, z nichž někteří ani nemluví dobře česky, vůbec o něčem vypovídají. Přesto se autorka nakonec dobírá docela zajímavých zjištění, byť mám občas pocit, že si některá zajímavá data nechává proklouznout mezi prsty a namísto nich opakuje zavedená klišé o tom, že „na národnosti nezáleží, důležité je, aby se mladí měli rádi“ (což jsou časté deklarace rodičů, které jsou záhy vyvráceny nejen deklaracemi opačnými, ale také praxí). Zajímavé jsou například pasáže o používání českých a vietnamských jmen, které se zdají odrážet kulturní rozpolcenost řady Vietnamců v ČR. Stejně tak v oblasti výběru manželského partnera se zdá, že byl možná zachycen určitý trend, kdy se odlišuje chování starší a mladší generace.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Práce je na můj vkus trochu zmatečně členěna, neustále se zde přeskupuje od Vietnamu k Vietnamcům v ČR a zase zpět, krom toho se často objevují navzájem protichůdná tvrzení (podle toho, z koho autorka zrovna čerpá), tyto rozpory se však nijak neřeší. Jinak je po formální stránce (stylistika a gramatika) v pořádku. Výhrady mám, jak jsem již zmínila, k použité literatuře. V příloze nalezneme seznamy informátorů a několik dokreslujících fotografií a mapek.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Celkový dojem z diplomové práce Veroniky Tesařové je rozporuplný. Na jedné straně stojí uvedené výhrady k teoretické části práce, na druhé straně nakonec poměrně zajímavá data vycházející z výzkumu. Otazník můžeme klást nad skutečností, jestli tato práce prokazuje autorčinu schopnost pracovat s odbornou literaturou, což je poměrně závažná výtka. Celkové vyznění práce však není tak špatné a práce by dle mého názoru měla být obhájena.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

Na straně 46 uvádíte, že jste zvolila metodologii kvalitativního výzkumu, který umožňuje témata zkoumat v jejich přirozeném prostředí a umožňuje lepší vhled a porozumění. Lze Váš výzkum na základě těchto měřítek označit jako kvalitativní?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku dobře.

Datum: 12. 5. 2014

Podpis: Lenka Jakoubková Budilová

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie